

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 172/07-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. marca 2008 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudcu Milana Ľalíka a sudkyne Marianny Mochnáčovej v konaní o návrhu Ing. J. G., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. H., Advokátska kancelária H., s. r. o., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/96/06-K z 29. januára 2007 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/96/06-K z 29. januára 2007 p o t v r d z u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 30. apríla 2007 doručený návrh Ing. J. G. (ďalej len „navrhovateľ“), doplnený 15. mája 2007, na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/96/06-K z 29. januára 2007 (ďalej aj „rozhodnutie“)

podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“) v spojení s § 73a a § 73b zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Z návrhu a jeho doplnenia vyplýva, že namietaným rozhodnutím uložil výbor navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi [čl. 3 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 1 písm. zj) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu] pokutu v sume 47 500 Sk, pretože porušil povinnosť, ktorá mu vyplývala z ustanovenia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, podať do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch (ďalej aj „oznámenie“) za predchádzajúci kalendárny rok.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu uvádza, že na posúdenie a rozhodnutie, či jeho konanie bolo v rozpore s označeným ustanovením ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, bolo potrebné ustáliť a vysloviť právny názor k začiatku výkonu verejnej funkcie člena výkonného výboru Fondu národného majetku Slovenskej republiky (ďalej len „fond národného majetku“), u ktorého treba uplatniť aj ustanovenie § 35 ods. 4 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 92/1991 Zb.“), podľa ktorého členovia výboru sú zamestnancami fondu, v spojení s § 42 ods. 2 Zákonníka práce (ak osobitný predpis ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako predpoklad vykonávania funkcie štatutárneho orgánu alebo vnútorný predpis zamestnávateľa ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako požiadavku vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca v priamej riadiacej pôsobnosti štatutárneho orgánu, pracovný pomer s týmto zamestnancom sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou až po jeho zvolení alebo vymenovaní), a v nadväznosti na uvedené ustanovenia jednoznačne stanoviť dátum, keď došlo u navrhovateľa k začiatku výkonu verejnej funkcie.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol:

„Do funkcie člena Výkonného výboru Fondu národného majetku (v skratke aj VV FNM SR) som bol rozhodnutím Prezídia Fondu národného majetku SR vymenovaný dňa 18. 08. 2006.

Dňa 21. 08. 2006 sa uskutočnilo z podnetu viceprezidenta Prezídia a predsedu Výkonného výboru FNM SR Ing. A. H. zvolané stretnutie nominantov, na ktorom som si prevzal menovací list Prezídia FNM SR – oznámenie o menovaní do funkcie člena Výkonného výboru FNM SR. Po prevzatí menovacích listín aj s ďalšími kolegami, predseda Výkonného výboru Ing. H. následne konštatoval, že všetci prítomní desiatí nominanti za členov VV FNM SR prevzali svoje menovacie dekréty, čím vyjadrili súhlas so svojim menovaním a Výkonný výbor sa týmto stal uznášaniam schopným. Následne toho istého dňa 21. 08. 2006 na návrh predsedu zasadol Výkonný výbor (ako na 39. riadnom zasadnutí VV FNM SR) prvý krát v tomto novom zložení a ako prvý akt rozhodovania si zvolil zo svojich radov dvoch podpredsedov do svojho štatutárneho orgánu. Účelom tohto aktu bolo dokončenie kreovania funkcionárov VV FNM SR pre sformulovanie návrhu na zápis zmien v štatutárnom orgáne FNM SR v Obchodnom registri.

V bode rôzne programu rokovania VV FNM SR dňa 21. 08. 2006 (bez zápisu uznesenia) zvolený podpredseda VV FNM SR JUDr. D. L. informoval, že členovia VV FNM SR sa majú stať zamestnancami FNM SR a tiež sa neformálne dohodlo, že deň nástupu do práce so vznikom pracovného pomeru a uzavretím príslušnej pracovnej zmluvy s Fondom národného majetku SR, ktorý mal byť aj dňom riadneho ujatia sa menovanej funkcie bol dohodnutý na neskorší termín, a to na deň 01. 09. 2006.

... Na to, aby sa členovia Výkonného výboru FNM mohli riadne ujať výkonu svojej funkcie, museli splniť dve (súbežne stanovené) podmienky, a to:

- (1) byť menovaní Prezidiom FNM SR do funkcie člena Výkonného výboru a zároveň*
- (2) sa stať zamestnancom fondu, čiže uzavrieť pracovnú zmluvu, znejúcu na danú funkciu s dohodnutým určitým dátumom nástupu do práce, t. j. so stanovením dňa začatia vykonávania určenej funkcie, čo je rovné aj ujatiu sa výkonu verejnej funkcie.“*

Na základe uvedených skutočností bol navrhovateľ toho názoru, že tieto dve podmienky vyplývajú priamo zo zákona č. 92/1991 Zb., ako aj Štatútu fondu národného majetku. Podľa názoru navrhovateľa aj pri dátume „*ujatia sa funkcie*“ účasťou na prvom zasadnutí výkonného výboru fondu národného majetku, aj pri dátume, keď mu vznikol pracovný pomer k fondu národného majetku, povinnosť uloženú ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu splnil v určenej lehote, a to z dôvodu, že výkonu funkcie člena výkonného výboru sa ujal po uzavretí pracovnej zmluvy s fondom národného majetku 1. septembra 2006 po tom, ako do funkcie člena výkonného výboru fondu národného majetku bol vymenovaný 18. augusta 2006 a oznámenie výboru podal na poštovú prepravu 19. septembra 2006.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd „*preskúmal a následne zrušil Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií, č. r. VP/96/06-K zo dňa 29. januára 2007 podľa ustanovenia § 73b ods. 3 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a konaní pred ním*“.

Ústavný súd návrh navrhovateľa predbežne prerokoval a uznesením sp. zn. I. ÚS 172/07 z 27. septembra 2007 ho podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde prijal na ďalšie konanie.

Výbor vo svojom stanovisku č. VP/96/06-K zo 17. októbra 2007 uviedol, že nesúhlasí s názorom navrhovateľa a že výbor rozhodol na základe úplne zisteného skutkového stavu a vecne správne, pretože:

«*Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií si v predmetnej veci vyžiadal nielen stanovisko verejného funkcionára podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona, ale i vyjadrenie a podklady od predsedu Prezídia Fondu národného majetku Slovenskej republiky P. Š. Súčasťou vyjadrenia menovaného z 19. 12. 2006 je i menovací dekrét z 18. 8. 2006, z ktorého je zrejmé, že Ing. J. G. bol do funkcie člena Výkonného výboru FNM SR vymenovaný 18. 8. 2006.*

V tomto rozhodnutí je explicitne uvedené, že „začiatok výkonu funkcie je dňom 18. augusta 2006“. Sme toho názoru, že uvedený dokument je jediným relevantným dôkazom

osvedčujúcim termín „ujatie sa funkcie“. Nie je preto pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že výbor sa nevysporiadal „so špecifickou situáciou jeho prípadu, ktorá súvisí s interpretáciou zákonného ustanovenia určujúceho začiatok zákonnej lehoty pre podanie oznámenia, ktorou je právna skutočnosť ujatia sa funkcie. O tom, že si bol verejný funkcionár vedomý svojej funkcie svedčí i fakt, že sa zúčastnil na „prvom“ rokovaní Výkonného výboru Fondu národného majetku Slovenskej republiky 22. 8. 2006, pričom Výkonný výbor Fondu národného majetku Slovenskej republiky i s jeho účasťou konal a rozhodoval.

Pokiaľ verejný funkcionár namieta, že výbor nerozhodol v lehote 60 dní od začatia konania, je to výhrada skutkovo opodstatnená, ale právne nerelevantná, keďže ide o lehotu poriadkovú. Ústavný zákon s jej nesplnením nespája zánik zodpovednosti za sankciu, ani neplatnosť následného rozhodnutia o uložení sankcie. Je potrebné uviesť, že konanie v takejto veci je časovo náročné s ohľadom na ustálenie skutkového stavu a preto nebolo možné túto lehotu dodržať.»

Vzhľadom na uvedené výbor navrhol, aby ústavný súd jeho napadnuté rozhodnutie potvrdil.

II.

Z obsahu návrhu a jeho príloh, ako aj vyjadrenia výboru zistil ústavný súd tento skutkový stav, z ktorého vychádzal pri svojom rozhodovaní:

Prezídium fondu národného majetku bol navrhovateľ 18. augusta 2006 vymenovaný do funkcie člena Výkonného výboru Fondu národného majetku Slovenskej republiky. Dňa 21. augusta 2006 prevzali všetci členovia výkonného výboru menovacie dekréty a zároveň sa uskutočnilo 39. riadne zasadnutie výkonného výboru, na ktorom zvolili podpredsedov výkonného výboru. Navrhovateľ bol prijatý na základe menovania Prezídium fondu národného majetku z 18. augusta 2006 do pracovného pomeru vo fonde národného majetku 1. septembra 2006. Zápisom v obchodnom registri z 28. septembra 2006 je vyznačená skutočnosť, že navrhovateľ sa ako člen výkonného výboru stal štatutárnym orgánom od 18. augusta 2006.

Predseda Prezídia fondu národného majetku listom č. L-14791/2006 z 19. decembra 2006 oznámil výboru, že navrhovateľ bol 18. augusta 2006 uznesením Prezídia fondu národného majetku č. 21/CLXIX/06 zvolený za člena výkonného výboru a na základe pracovnej zmluvy z 11. septembra 2006 mu vznikol pracovný pomer 1. septembra 2006. Navrhovateľ sa stal verejným funkcionárom podľa čl. 2 ods. 1 písm. zj) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Navrhovateľ podal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu na poštovú prepravu 19. septembra 2006.

Z dôvodu nedodržania lehoty na podanie oznámenia v zmysle čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začal výbor uznesením č. 46 zo 16. októbra 2006 proti navrhovateľovi konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ustanovenia čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu za porušenie povinnosti podať písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov do 30 dní od ujatia sa verejnej funkcie.

V súlade s ustanovením čl. 9 ods. 4 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyzval výbor navrhovateľa, aby sa k veci vyjadril. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení z 30. septembra 2006 namietol správnosť údajov uvádzaných výborom, ku ktorému sa mal ujať verejnej funkcie. Nepopieral, že bol vymenovaný do funkcie 18. augusta 2006, avšak tvrdil, že funkcie sa ujal až vtedy, keď mu vznikol pracovný pomer, t. j. 1. septembra 2006. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť zastával názor, že oznámenie výboru, ktoré podal na poštovú prepravu 19. septembra 2006, uskutočnil v 30-dňovej zákonnej lehote.

Rozhodnutím sp. zn. VP/96/06-K z 29. januára 2007 výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár v zmysle čl. 2 ods. 1 písm. zj) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu nepodal oznámenie včas, teda v lehote ustanovenej čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, a zároveň mu za porušenie tejto povinnosti uložil podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pokutu v sume 47 500 Sk (suma zodpovedajúca mesačnému platu verejného funkcionára).

Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/96/06-K z 29. januára 2006 bolo navrhovateľovi doručené 2. apríla 2007.

III.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejný funkcionár povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie podať písomné oznámenie.

Podľa čl. 2 písm. zj) v spojení s čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejným funkcionárom aj ten, kto vykonáva funkciu člena výkonného výboru Fondu národného majetku Slovenskej republiky. Tento verejný funkcionár podáva písomné oznámenie určenému výboru.

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začne výbor konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „konanie“) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom.

Podľa druhej vety čl. 9 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa konanie začína z vlastnej iniciatívy orgánu príslušnému podľa odseku 1 (t. j. výboru, pozn.), konanie je začaté dňom, keď orgán podľa odseku 1 urobil prvý úkon voči verejnému funkcionárovi, proti ktorému sa vedie konanie.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom

alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona o ústavnom súde. Rozhodnutie ústavného súdu je v uvedenom prípade konečné.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“). Podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1. Podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

IV.

Navrhovateľ vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru namietal, že z jeho strany nedošlo k porušeniu povinnosti podať oznámenie do 30 dní od ujatia sa verejnej funkcie. Taktiež namietal, že výbor nedodržel lehotu podľa čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, keďže nerozhodol do 60 dní od začatia konania.

Z ustanovenia § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení so štvrtou vetou čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v rámci ktorého plní ústavný súd funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu výboru, je výlučne posúdenie konania verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu v kompetencii ústavného súdu. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní – zrušenie napádaného rozhodnutia výboru (ak senát ústavného súdu po jeho preskúmaní zistí, že konanie verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu) alebo potvrdenie rozhodnutia výboru (ak po jeho preskúmaní dospeje senát ústavného súdu k záveru, že konanie verejného funkcionára bolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu).

Ústavný súd sa pri preskúmaní namietaného rozhodnutia výboru obmedzil iba na posúdenie otázky, či navrhovateľ ako verejný funkcionár (ne)porušil svoju povinnosť vyplývajúcu z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, príslušné písomné oznámenie.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa týkajúcu sa procesného postupu výboru v súvislosti s nedodržaním lehoty na vydanie rozhodnutia (čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu), ústavný súd zistil, že v predmetnom konaní došlo k prekročeniu 60-dňovej lehoty (konanie začaté 16. októbra 2006, rozhodnutie vydané 29. januára 2007). Napriek tomu ústavný súd k tejto otázke iba opätovne konštatuje, že v danom prípade v relevantnej právnej úprave absentuje úprava následkov prekročenia tejto lehoty, jej uplynutie sa nespája so žiadnymi sankčnými účinkami, ide teda o poriadkovú lehotu,

prekročenie ktorej nemá za následok stratu oprávnenia výboru rozhodnúť vo veci (podobne IV. ÚS 3/07, III. ÚS 25/07, III. ÚS 165/07).

Navrhovateľ mal podľa rozhodnutia výboru sp. zn. VP/96/06-K z 29. januára 2007 porušiť povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že ako verejný funkcionár – člen výkonného výboru fondu národného majetku nepodal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie.

Právnou skutočnosťou určujúcou začiatok lehoty ustanovenej čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je „ujatie sa výkonu verejnej funkcie“, ktorá určuje začiatok tejto lehoty.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že do funkcie člena výkonného výboru bol vymenovaný rozhodnutím Prezídia fondu národného majetku 18. augusta 2006, dekrét o vymenovaní si prevzal na zasadnutí výkonného výboru, ktoré sa uskutočnilo 21. augusta 2006, a pracovnú zmluvu s fondom národného majetku podpísal 11. septembra 2006, pričom vznik pracovného pomeru bol v zmluve dohodnutý a určený na 1. september 2006.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky počítania lehoty na podanie oznámenia podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, treba podľa názoru ústavného súdu prihliadať na povahu a účel uvedenej lehoty. Ústavný zákon o ochrane verejného záujmu totiž neobsahuje ustanovenia upravujúce pravidlá počítania ním ustanovených lehôt.

Zmyslom a účelom ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií, ktorý spočíva v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom ich funkcie.

V záujme tohto cieľa uvedený ústavný zákon ukladá verejným funkcionárom (najmä v čl. 4, 5, 6 a 8) rôzne povinnosti a obmedzenia týkajúce sa vlastného výkonu verejnej

funkcie alebo výkonu činností, funkcií a zamestnaní nezlúčiteľných so zastávanou verejnou funkciou. Na druhej strane čl. 7 (ale napr. aj čl. 8 ods. 5, 6 a čl. 9 až 11) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu konštituuje mechanizmus kontroly dodržiavania uvedených povinností a obmedzení, v rámci ktorého je verejným funkcionárom okrem iného uložená povinnosť vykonať v ustanovenej lehote určitý úkon (podať v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1). S uplynutím uvedenej lehoty nie je bezprostredne spojený vznik, zmena ani zánik právnych vzťahov priamo sa týkajúcich vykonávanej verejnej funkcie, resp. činností, funkcií a zamestnaní nezlúčiteľných so zastávanou verejnou funkciou.

Z hľadiska účelu a charakteru možno preto lehotu ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu považovať za lehotu procesnoprávnu. Zároveň je z textu príslušnej právnej normy zrejmé, že ide o lehotu určenú podľa dní.

Podľa názoru ústavného súdu medzeru citovaného zákona v otázke pravidiel na počítanie určenej lehoty treba preklenúť použitím analógie legis, a teda použiť obvyklú, v tejto otázke prevažujúcu, právnu úpravu. Toto stanovisko opiera ústavný súd o princíp právnej istoty, v zmysle ktorého sa navrhovateľ mohol dôvodne domnievať, že orgán štátnej moci aplikujúci právny predpis vyplní jeho medzeru spôsobom v praxi aplikácie práva obvyklým, a síce už spomínanou analógiou zákona. Komparáciou najdôležitejších hmotnoprávnych a procesnoprávnych predpisov sa možno dopracovať k jednoznačným pravidlám počítania procesných lehôt (porovnaj § 122 Občianskeho zákonníka, § 57 Občianskeho súdneho poriadku, § 136 Trestného zákona, § 63 Trestného poriadku, § 27 Správneho poriadku, § 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov). V zmysle týchto zásad do plynutia procesnej lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Procesná lehota je zachovaná aj vtedy, ak bolo oznámenie podané v posledný deň príslušnému orgánu, alebo ak bolo tomuto orgánu adresované a odovzdané na poštovú prepravu prostredníctvom poštového podniku.

Otázku interpretácie pojmu „ujatie sa výkonu verejnej funkcie“ už ústavný súd judikoval a ďalej zotrváva na tomto stanovisku (III. ÚS 24/07, III. ÚS 165/07, IV. ÚS 177/07), v zmysle ktorého dňom ujatia sa výkonu verejnej funkcie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu treba rozumieť deň, keď sa verejný funkcionár ujal svojej verejnej funkcie de iure, teda deň, v ktorom v zmysle príslušných právnych predpisov verejný funkcionár nadobudol oprávnenia a povinnosti (právny status) spojené s výkonom verejnej funkcie. V zmysle § 35 bodu 2 zákona č. 92/1991 Zb. bol právny status navrhovateľa konštituovaný vymenovaním Prezidiom fondu národného majetku, preto treba v jeho prípade za okamih ujatia sa výkonu verejnej funkcie považovať dátum prijatia uznesenia Prezídia fondu národného majetku, ktorým bol do verejnej funkcie menovaný, t. j. 18. august 2006.

Ústavný súd aplikujúc uvedené závery na zistený skutkový stav konštatuje, že navrhovateľ sa výkonu verejnej funkcie ujal 18. augusta 2006, v dôsledku čoho prvým dňom lehoty na podanie oznámenia, ktorá mu začala plynúť, bol 19. august 2006. Posledný deň uvedenej lehoty pripadol na 17. september 2006, ktorý bol dňom pracovného pokoja (nedeľa). V zmysle už citovaných zásad počítania procesných lehôt sa stal posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, teda pondelok 18. septembra 2006. Navrhovateľ podal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu adresované výboru na poštovú prepravu 19. septembra 2006, v dôsledku čoho zákonom určená procesná lehota nebola zachovaná.

Ústavný súd teda dospel k záveru, že navrhovateľ porušil svoju povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch. V súlade s § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení so štvrtou vetou čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu preto rozhodnutie výboru sp. zn. VP/96/06-K z 29. januára 2007 týmto nálezom potvrdil.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudcu Milana Ľalíka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2008